

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 111, ID DS: qkbaa2n
posta@uouu.gov.cz, uouu.gov.cz

Čj. UOUU-02942/25-16

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů (dále jen „Úřad“) jako příslušný nadřízený orgán podle § 20 odst. 4 a odst. 5 a § 16 odst. 3 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, rozhodl o odvolání žadatele společnosti Rock Resort s. r. o., IČO: 241 30 303, se sídlem Prosecká 37/40, 190 00 Praha 9, zastoupené JUDr. Annou Bartůňkovou, advokátkou, se sídlem Radlická 3201/14, 150 00 Praha 5 (dále jen „žadatel“), ze dne 10. 3. 2026, proti rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o., IČO: 252 99 115, se sídlem Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ze dne 23. 2. 2026, o částečném odmítnutí žádosti o informace ze dne 27. 3. 2025, takto:

- I. Podle § 90 odst. 1 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve spojení s § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **se rozhodnutí společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. ze dne 23. 2. 2026, ruší a řízení se zastavuje.**
- II. Podle § 16 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, **se společnosti Technické služby Adršpach, s. r. o. přikazuje**, aby žadateli poskytla informaci „*o výši pravidelného platu a pravidelných a jednorázových odměn jednatelky této společnosti podílející se na zadávání veřejných zakázek a případně na přípravě a zadání veřejné zakázky uvedené pod bodem 1) žádosti o informace, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou ji vznikl nárok před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období*“, **a to ve lhůtě 15 dnů ode dne oznámení tohoto rozhodnutí.**

Odůvodnění

I.

Vymezení věci

[1] Žadatel požádal dne 27. 3. 2025 společnost Technické služby Adršpach, s. r. o. (dále „povinný subjekt“ nebo „TS Adršpach“) podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím (dále jen „InfZ“), o poskytnutí; organizačních se přípravy a zadávání

veřejné zakázky (výběrového řízení) na organizátora architektonické soutěže k Architektonické studii nového vstupu do Adršpašských skal a jeho bezprostředního okolí; údajů o návštěvnosti Adršpašského turistického okruhu; organizační struktury TS Adršpach a odměňování zaměstnanců a dalších osob podílejících se na přípravě a zadávání veřejné zakázky (dále jen „žádost“).

[2] Povinný subjekt rozhodoval o žádosti, resp. o jejích jednotlivých částech opakovaně. Informace týkající se výběrového řízení a organizační struktury povinného subjektu žadateli poskytl. Rozhodnutím ze dne 19. 9. 2025 žádost odmítl v rozsahu informací o návštěvnosti turistického okruhu z důvodu ochrany informací uskutečňovaných v běžném obchodním styku podle § 2b InfZ. A rozhodnutím ze dne 4. 9. 2025 žádost odmítl v rozsahu údajů o odměňování zaměstnanců z důvodu ochrany osobních údajů a soukromí podle § 8a odst. 1 InfZ.

[3] Úřad rozhodnutím ze dne 9. 2. 2026, č. j. UOOU-02942/25-9, ve výroku I. a II. potvrdil odmítavá rozhodnutí povinného subjektu ze dne 4. 9. 2025 a ze dne 19. 9. 2025. Výrokem III. povinnému subjektu přikázal, aby vyřídil žadatelův požadavek v rozsahu informace o odměně jednatelky povinného subjektu, konkrétně „o výši pravidelného platu a pravidelných a jednorázových odměn jednatelky této společnosti podílející se na zadávání veřejných zakázek a případně na přípravě a zadání veřejné zakázky uvedené pod bodem 1) žádosti o informace, a to za všechny jednotlivé měsíce roku 2024 (leden až prosinec) a za jednotlivé měsíce září, říjen, listopad a prosinec 2023, a to v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše prostředků, na kterou ji vznikl nárok před zdaněním a dalšími povinnými odvody za zde uvedené období“ (dále též „druhé rozhodnutí Úřadu“).

[4] Povinný subjekt rozhodnutím ze dne 23. 2. 2026 žádost v této části odmítl pro zneužití práva na informace ze strany žadatele. Povinný subjekt přihlédl k mimořádným okolnostem případu, které se dle jeho názoru vymykají typizované situaci předpokládané zákonodárcem, neboť: je dána spojitost mezi podnikáním žadatele na území obce Adršpach a připravovaným novým řešením vstupu do areálu Adršpašských skal; v této souvislosti se žadatel vůči povinnému subjektu aktivně negativně vymezuje; žadatel požaduje informace nikoli z legitimních důvodů, nýbrž výlučně s cílem poškodit či vyvinout tlak na jednatelku povinného subjektu a prosazovat tím své vlastní zájmy; jednatelka povinného subjektu má obavu o zneužití případně poskytnuté informace, což dovozuje z toho, že jednatelka žadatele ji veřejně slovně napadá, uveřejňuje o ní nepravdivá tvrzení a šíří trestní oznámení na povinný subjekt k představitelům obce Adršpach (zda bylo skutečně podáno, žadatelka neví). Povinný subjekt dále uvedl, že obec Adršpach je malou obcí, v níž zveřejnění údajů o platu a odměnách fyzických osob představuje intenzivnější zásah do jejich práv a soukromí. Hospodářské výsledky povinného subjektu podléhají kontrole členů zastupitelstva obce Adršpach a proběhl v něm nezávislý procesní audit, a to i v otázce adekvátnosti vyplacených platů a odměn, přičemž nebylo zjištěno zásadní pochybení povinného subjektu.

[5] Rozhodnutí povinného subjektu bylo žadateli doručeno dne 1. 3. 2026.

[6] Žadatel podal dne 10. 3. 2026 proti rozhodnutí odvolání. Nesouhlasí s ním a má za to, že je založeno na nesprávném právním posouzení a nesprávném skutkovém stavu. Namítá: povinnost poskytnout informaci ukládá povinnému subjektu § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ, kdy individuální test proporcionality se již neprovádí; zohlednění mimořádných okolností nemá oporu v zákoně; rozhodnutí je založeno na nesouhlasu jednatelky coby dotčené osoby, která je současně osobou rozhodující o neposkytnutí informace; žádost nepředstavuje

zneužití práva, nýbrž sleduje veřejnou kontrolu hospodaření s veřejnými prostředky, což je účelem práva na svobodný přístup k informacím; InfZ nestanoví pro odepření informace limity typu velikost obce, předchozí oprávněné podezření při nakládání s veřejnými prostředky apod.; povinný subjekt porušil postup při doručování rozhodnutí.

[7] Povinný subjekt předložil odvolání spolu se spisovým materiálem Úřadu dne 25. 3. 2026.

II.

Procesní otázka určení nadřízeného orgánu

[8] Úřad se určením své příslušnosti k vedení odvolacího řízení již zabýval ve svých předchozích rozhodnutích v této věci, na která tímto v podrobnostech odkazuje.

[9] Příslušnost Úřad je dána dle § 20 odst. 5 InfZ, neboť nadřízený orgán TS Adršpach nelze určit podle pravidel vymezených v § 178 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „správní řád“).

III.

Věcné posouzení odvolání

[10] Odvolání je včasné, přípustné a bylo podáno oprávněnou osobou. Obsahuje náležitosti uvedené v ustanovení § 82 odst. 2 správního řádu, kdy z jeho obsahu je patrné, proti kterému rozhodnutí směřuje a čeho se žadatel domáhá.

[11] Úřad přezkoumal podle ustanovení § 89 odst. 2 správního řádu soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy, v rozsahu námitek uvedených v odvolání.

[12] **Odvolání je důvodné.**

Právní základ

[13] Podle § 15 odst. 1 InfZ, *pokud povinný subjekt žádosti, byť i jen z části nevyhoví, vydá ve lhůtě pro vyřízení žádosti rozhodnutí o odmítnutí žádosti, popř. o odmítnutí části žádosti, s výjimkou případů, kdy žádost odloží.*

[14] Podle § 8a odst. 1 InfZ, *informace týkající se osobnosti, projevů osobní povahy, soukromí fyzické osoby a osobní údaje povinný subjekt poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu.*

[15] Podle § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ, *povinný subjekt poskytne informaci o výši příjmu osoby, které poskytl nebo poskytuje veřejné prostředky mající povahu příjmu ze závislé činnosti nebo funkčních požitků podle zákona o daních z příjmů jako členovi svého statutárního, řídícího, dozorčího nebo kontrolního orgánu.*

[16] Podle § 8c odst. 2 InfZ, *se informace podle odstavce 1 poskytne v rozsahu jméno, příjmení, funkční, pracovní či jiné obdobné zařazení a výše veřejných prostředků, na kterou vznikl nárok, před zdaněním a dalšími povinnými odvody za období podle obsahu žádosti. Při poskytování informací podle věty první se § 5 odst. 3 nepoužije.*

[17] Zásady a pravidla ochrany fyzických osob v souvislosti se zpracováním jejich osobních údajů upravuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. 6. 2016, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu

těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“).

[18] Podle recitálu 4 GDPR *by zpracování osobních údajů mělo sloužit lidem. Právo na ochranu osobních údajů není právem absolutním; musí být posuzováno v souvislosti se svou funkcí ve společnosti a v souladu se zásadou proporcionality.*

[19] Podle čl. 4 odst. 1 GDPR *se osobními údaji rozumí veškeré informace o identifikované nebo identifikovatelné fyzické osobě; identifikovatelnou fyzickou osobou je fyzická osoba, kterou lze přímo či nepřímo identifikovat, např. jméno, identifikační číslo, lokační údaje, síťový identifikátor nebo jeden či více zvláštních prvků fyzické, fyziologické, genetické, psychické, ekonomické, kulturní nebo společenské identity této fyzické osoby. Podle odst. 2 téhož článku se zpracováním rozumí též operace s osobními údaji, jako je jejich zpřístupňování.*

[20] Čl. 6 odst. 1 GDPR e), tj. *je-li zpracování nezbytné pro splnění úkolu prováděného ve veřejném zájmu nebo při výkonu veřejné moci, kterým je pověřen správce.*

[21] Čl. 86 GDPR *oblast zpracování osobních údajů a přístup veřejnosti k úředním dokumentům stanoví, že osobní údaje v úředních dokumentech, které jsou v držení orgánu veřejné moci či veřejného nebo soukromého subjektu za účelem plnění úkolu ve veřejném zájmu, může tento orgán či subjekt zpřístupnit v souladu s právem Unie nebo členského státu, kterému podléhá, aby tak zajistil soulad mezi přístupem veřejnosti k úředním dokumentům a právem na ochranu osobních údajů podle tohoto nařízení.*

[22] Podle čl. 17 odst. 4 Listiny základních práv a svobod (dále jen „Listina“), *lze svobodu projevu a právo vyhledávat a šířit informace omezit zákonem, jde-li o opatření v demokratické společnosti nezbytná pro ochranu práv a svobod druhých, bezpečnost státu, veřejnou bezpečnost, ochranu veřejného zdraví a mravnosti.*

[23] Podle čl. 17 odst. 5 Listiny, *jsou státní orgány a orgány územní samosprávy povinny přiměřeným způsobem poskytovat informace o své činnosti. Podmínky a provedení stanoví zákon.*

Aplikace na předmětný případ

[24] Úřad přezkoumal důvodnost uplatněných odvolacích námitek, zda bylo lze žádost odmítnout z důvodu ochrany osobních údajů dotčené osoby (jednatelky) a zda povinný subjekt své rozhodnutí řádně a přezkoumatelným způsobem odůvodnil a podložil.

[25] Úřad má za nepochybné, že informace o výši příjmu jednatelky povinného subjektu požívá ústavněprávní ochrany před neoprávněným zasahováním do soukromého života a práva na ochranu osobních údajů dle čl. 10 Listiny.

[26] Definice pojmu „osobní údaj“ v čl. 4 odst. 1 GDPR obsahuje výraz „veškeré informace“, což dle judikatury odráží cíl unijního zákonodárce přiznat tomuto pojmu široký význam, přičemž tento pojem se neomezuje na informace, které jsou citlivé nebo patří do soukromé sféry, ale potenciálně zahrnuje všechny druhy informací, a to jak objektivní, tak subjektivní ve formě názoru nebo hodnocení pod podmínkou, že „jsou o“ dotčené fyzické osobě (obdobně viz rozsudek ze dne 20. prosince 2017, Nowak, sp. zn. C 434/16, EU:C:2017:994, bod 34). Tato podmínka je splněna, pokud je informace z důvodu svého obsahu, účelu nebo účinků spojena s určitou fyzickou osobou (rozsudek sp. zn. C 434/16, bod 35).

[27] Obecný výklad a pravidla aplikace InfZ a GDPR při poskytování osobních údajů již byly podrobně podány v druhém rozhodnutí Úřadu a není třeba je znovu rozebírat.

[28] Lze shrnout, že poskytování informací podle InfZ povinný subjekt provádí zpracování podle čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR. Při kolizi práva na svobodný přístup k informacím a práva na ochranu osobních údajů a soukromí se uplatní princip proporcionality, což má svůj podklad jak v GDPR, tak v judikatuře Ústavního soudu týkající se informačního práva v kontextu ochrany práv třetích osob. V rámci poměření vzájemného střetu těchto dvou ústavních práv musí povinný subjekt zohlednit konkrétní okolnosti posuzovaného případu a vyžádat si u dotčené osoby stanovisko. Jeho účelem je ověření, zda individuální okolnosti případu nesvědčí převážně pro zachování práva na ochranu osobních údajů a soukromí.

Na posuzovanou věc dopadá § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ

[29] Úřad konstatuje, že jednatelka povinného subjektu, jejíž údaje o příjmu jsou žádány, je podle § 194 odst. 1 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních společnostech a družstvech (zákon o obchodních korporacích), statutárním orgánem povinného subjektu, a tudíž spadá do okruhu osob vyjmenovaných v § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ.

[30] Úřad má za to, že účinky GDPR je třeba i ve vztahu k § 8c odst. 1 písm. a) InfZ zohlednit náležitým, nicméně aplikačně srozumitelným způsobem. Lze vyjít z výkladu, že toto ustanovení samo o sobě formuluje silný veřejný zájem, který, neexistují-li jiné zvláštní okolnosti, jsou bez dalšího způsobilé převážet v testu proporcionality, ve prospěch poskytnutí informace. Musí se nicméně jednat o situaci typickou, v rozhodovací praxi (včetně soudů) jednoznačně a předvídatelně řešenou, kdy dotčení práva na ochranu osobních údajů či soukromí je nepochybné, nicméně takové dotčení základního práva pak není nezákonným, jakkoliv s ním subjekt údajů nesouhlasí.

[31] Jakkoliv i na dané ustanovení nepřestávají dopadat závěry nálezu Ústavního soudu ze dne 17. října 2017, sp. zn. IV. ÚS 1378/16 (dále jen „Platový nález“), lze předpokládat, že rovněž indikátor veřejného zájmu v podobě podmínky formulované slovy „žadatel o informaci plní úkoly či posílání dozoru veřejnosti či roli tzv. „společenského hlídacího psa““ lze ve vztahu ke skupině osob vyjmenovaných v § 8c odst. 1 písm. a) považovat za splněný, resp. že specificky u těchto osob je veřejný zájem na veřejné kontrole dán natolik intenzivně, že posouzení subjektivní způsobilosti žadatele k němu již více nepřispívá. Úřad přitom nevychází z předpokladu, že se zákonodárce směl vyvázat z účinků nálezů Ústavního soudu prostou formální změnou zákona, toliko, že pokud zákonodárce respektuje logiku rozlišení míry odpovědnosti zaměstnance či funkcionáře a jejich postavení ve veřejných strukturách (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. května 2020, č. j. 2 As 88/2019-29) a takové rozlišení není *prima facie* excesivní (protiústavní), lze tak ve standardních situacích považovat opakované formalizované provádění testu za nadbytečné, neboť jeho výsledek bude předem očekávatelný. Do této úvahy přistupuje též skutečnost, že zákonodárce sám pro poskytování informací o platech dále snížil intenzitu dotčení základního práva tím, že vyloučil aplikaci § 5 odst. 3 InfZ.

[32] Pravidelným důsledkem žádosti o informace o výši příjmu osob uvedených v § 8c odst. 1 písm. a) InfZ proto bude jejich poskytnutí v rozsahu dle § 8c odst. 2 InfZ.

[33] Je třeba vycházet z toho, že účelem práva na informace v kontextu informací o platu, mzdě a odměnách má být kontrola výdajů z veřejných prostředků, nikoliv kontrola příjmů

konkrétních fyzických osob. Tedy jinými slovy řečeno, kontrolován veřejností má být primárně ten, kdo vyplácí, nikoliv ten, kdo tytéž prostředky přijímá.

[34] Nadále ovšem trvá povinnost povinného subjektu vyžádat si před poskytnutím informace stanovisko dotčené osoby, jehož účelem je v tomto ohledu ověřit, zda v posuzovaném případě nejsou dány mimořádné okolnosti, které by mohly svědčit pro zachování práva na ochranu osobních údajů a práva na soukromí. Takovým důvodem pro odepření informací mohou být skutečnosti prokazující porušení principu zákazu zneužití práva na informace žadatelem.

[35] Povinnost vyžádat si stanovisko od dotčené osoby pramení nejen ze soudní judikatury (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 10. 2014, čj. 8 As 55/2012-62), ale též z konceptu GDPR (právo subjektu údajů vznést námitku proti zpracování podle čl. 21).

[36] Z povahy funkčního vymezení je zcela zřejmé, že jednatelka má v rámci povinného subjektu nejvyšší řídicí kompetence a řadí se do top managementu. Její vrcholné postavení ve struktuře povinného subjektu je klíčovým faktorem pro existenci veřejného zájmu na poskytnutí informace o jejím finančním ohodnocení tzv. „na první pohled“. Dle soudní judikatury požadavek na „sílu důvodů“ existence veřejného zájmu na poskytnutí informace postupně klesá se zvyšujícím se postavením dotčené osoby v rámci veřejné sféry. Platí, že čím větší kompetence osoba má, tím přirozenější je bez nějakého konkrétnějšího zdůvodnění veřejný zájem na její kontrole (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 5 2020, č. j. 2 As 88/2019-29; ze dne 1. 3. 2022, č. j. 4 As 337/2021).

[37] Povinný subjekt nezpochybnil, že informování o odměně jednatelky spadá pod právní režim § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ. Odepření informace vystavěl na argumentaci o zneužití práva na informace žadatelem.

O zneužití práva na informace žadatelem se nejedná

[38] Právo na informace ve smyslu čl. 17 Listiny stojí na základní zásadě, že je nutno poskytnout veškeré požadované informace, ledaže tomu brání opravdu závažné důvody převažující toto právo. Soudní praxe již potvrdila, že právo na informace lze za striktně vymezených podmínek výjimečně odepřít na základě principu zneužití práva, tj. že se může jednat o jeden z důvodů pro odmítnutí požadovaných informací (srov. např. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 3. 2015, č. j. 8 As 12/2015-46, náleze Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16).

[39] Úřad proto nepřisvědčuje žadatelovu tvrzení, že zohlednění mimořádných (individuálních) okolností případu nemá žádnou oporu v právní úpravě ani v soudní judikatuře.

[40] Novelou InfZ (zákon č. 241/2022 Sb.) jsou sice určité případy zneužití práva na informace vyjmenované v § 11a InfZ, nicméně na konceptu připouštějícího odmítnutí informační žádosti pro faktické důvody (v zákoně explicitně neuvedené) „převedení“ některých z nich do textu zákona nic nezměnilo.

[41] Je pravdou, že z důvodové zprávy k novelizačnímu zákonu č. 241/2022 Sb. vyplývá, že informace o příjmu osob vymezených v § 8c odst. 1 písm. a) InfZ se poskytuje tzv.

bez dalšího, nicméně Úřad v rámci své rozhodovací praxe tento přístup průběžně dovysvětluje, právě s ohledem na zachování principů zakotvených v GDPR.

[42] Je však třeba zdůraznit, že zákaz zneužití práva jakožto důvod pro odmítnutí žádosti je soudní judikaturou chápán jako prostředek *ultima ratio*, a proto má být aplikován ve zcela výjimečných situacích a nanejvýš restriktivně a za pečlivého poměření s principem právní jistoty (srov. např. nálezy Ústavního soudu ze dne 21. 5. 2019, sp. zn. I. ÚS 1083/16).

[43] Úřad se neztotožňuje s hodnocením povinného subjektu, že *žadatel požaduje informace nikoli z legitimních důvodů, nýbrž výlučně s cílem poškodit či vyvinout tlak na jednatelku a prosazovat vlastní zájmy*.

[44] Obsah žádosti nesvědčí o přímém úmyslu žadatele způsobit jednatelce újmu. Žádost sama o sobě nemá zjevně negativní informační obsah, není nevhodná, vulgární, provokativní, nenávistná či dehonestující.

[45] Povaha žádaných informací se nijak nepříčí účelu práva na informace, resp. smyslu InfZ. Požadavek na zpřístupňování informací o odměňování osob působících v čelných funkcích v rámci veřejné správy sleduje legitimní cíl. Jedná se o standardní prostředek veřejné kontroly transparentního hospodaření s veřejnými prostředky, který soudní judikatura považuje za prostředek v moderní společnosti potřebný. Nic na tom nemůže změnit okolnost, že existují i jiné kontrolní mechanismy. Právě umožněním přímé kontroly jednotlivcům je naplňován smysl a účel § 8c InfZ (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 22. října 2014, č. j. 8 As 55/2012-62, *byť se týkal informování o příjmu fyzických osob dle § 8b InfZ*).

[46] Žadatel nepožadoval informace, jež by přesahovaly rámec informací vztahujících se k výkonu funkce jednatelky a nesouvisely by s účelem práva na informace. Informace se vztahují k profesnímu působení jednatelky u povinného subjektu.

[47] Úřad nepovažuje žadatelovu aktivitu a kritiku povinného subjektu a jeho jednatelky ve veřejném prostoru za zjevný zlý úmysl dotčenou osobu poškodit, tj. šikanovat ji, vydírat, vyprovokovat vůči ní nenávist.

[48] Jednatelka povinného subjektu je současně aktivní političkou a zastupitelkou obce Adršpach (www.obecadrspach.cz). Musí proto počítat s tím, že její působení ve veřejném sektoru bude pod drobnohledem veřejnosti. Rovněž musí být připravena snést vyšší míru veřejné kritiky svého počínání jak v rámci povinného subjektu, tak i v rámci obce. Byť taková kritika může být i negativní a nemusí se jevit vždy jako oprávněná.

[49] K dovození závěru, že je žádost nátlaková a že žadatel zneužívá právo na svobodný přístup k informacím, nepostačuje ani tvrzení o údajném trestní oznámení. Možnost podat podnět orgánům činným v trestním řízení je postup zakotvený v právním řádu a může tak učinit kdokoli. Hodnocení toho, zda jsou skutečnosti uváděné v trestním oznámení pravdivé, či nikoliv, nepřísluší Úřadu prověřovat a hodnotit.

[50] Úřad neshledal, že by žadatelův postup dosahoval intenzity, pro který by jej bylo lze označit za zneužití práva na informace vylučující aplikaci § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 InfZ.

[51] Využití práva na informace nelze chápat jako sankci, která může postihnout jen ty, kteří se dopustili něčeho protiprávního, nehospodárního, resp. postupovali chybně při výkonu své činnosti pro povinný subjekt. Možnost kohokoliv žádat o informace týkající se působnosti povinného subjektu, včetně informací o osobách, jež jsou příjemci veřejných

prostředků, není sankcí. Jedná se o nástroj preventivní kontroly ze strany veřejnosti, která má přispívat k transparentnosti veřejné správy (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 7. 11. 2024, č. j. 1 As 239/2024-63).

[52] Na základě výše uvedeného Úřad posoudil žadatelovu stěžejní odvolací námitku o neexistenci zneužití práva jako důvodnou.

Ostatní odvolací námitky

[53] Skutečnost, že jednatelka povinného subjektu vystupuje jako tatáž osoba ve dvojí roli, Úřad neshledává jako automatickou překážku bránící rozhodnutí o žádosti. Je třeba zohlednit, že povinný subjekt není typickým správním orgánem (správním úřadem). Z § 130 odst. 3 správního řádu vyplývá, že k provedení řízení je příslušný statutární orgán právnické osoby. Tím je v daném případě jednatelka povinného subjektu. Toto pravidlo odpovídá obecné zákonné konstrukci zastupování právnické osoby. Není současně vyloučeno, že člen statutárního orgánu právnické osoby může být i osobou, již se žádané informace týkají. Takovéto dvojjediné postavení fyzické osoby ještě samo o sobě nepredikuje a nevede k poškození zájmů žadatele, jakkoli by člen statutárního orgánu s poskytnutím informace nesouhlasil.

[54] V režimu InfZ nelze odepření informace vystavět na samotném nesouhlasu osoby, jejíž osobní údaje jsou žádány, neboť se jedná o zpracování osobních údajů podle čl. 6 odst. 1 písm. e) GDPR, které je založeno na výkonu kompetence povinného subjektu (v zastoupení statutárního orgánu) a nikoliv na soukromé dispozici dotčené osoby. Jedná se o dvě samostatné pravomoci, byť vykonávané stejnou fyzickou osobou.

[55] Ostatně odůvodnění rozhodnutí není dle Úřadu založeno čistě na nesouhlasu jednatelky coby dotčené osoby. Obsahuje širší úvahy a právní zhodnocení povinného subjektu k uplatnění důvodu o zneužití práva na informace, byť je Úřad, vyhodnotil jako nesprávné.

[56] K procesní vadě při doručování napadeného rozhodnutí Úřad konstatuje, že postup povinného subjektu nemá oporu v pravidlech o oznamování rozhodnutí a doručování písemností stanovených ve správním řádu a v zákoně č. 300/2008 Sb., o elektronických komunikacích a autorizované konverzi dokumentů.

[57] Vyhotovení napadeného rozhodnutí nicméně obsahuje označení povinného subjektu, který jej vydal, jméno a příjmení, funkci a vlastnoruční podpis oprávněné osoby, konkrétně paní Pavlína Nešporové, jednatelky povinného subjektu.

[58] Z těchto skutečností je zřejmé, že vydání napadeného rozhodnutí je přičitatelné povinnému subjektu.

[59] Byť tedy povinný subjekt při vyhotovení a doručování napadeného rozhodnutí pochybil a žadatelova námitka je důvodná, jedná se o nedostatek, který ve výsledku nejde k tíži žadatele, neboť žadatel se s obsahem napadeného rozhodnutí prokazatelně seznámil a brojil proti němu odvoláním, pročež nebyl zkrácen na svých právech. Pokyn Úřadu k novému doručení napadeného rozhodnutí žadateli by tak představoval ryze formální krok, který by na konečném výsledku přezkoumání žadatelova odvolání ničeho nezměnil.

[60] Jak je žadateli známo, Úřad tuto procesní vadu vytýká povinnému subjektu opakovaně. Povinný subjekt se názorem Úřadu dlouhodobě neřídí, neboť s ním nesouhlasí.

Úřad nemá žádný zákonný nástroj, kterým by povinný subjekt donutil přehodnotit postup v doručování jeho písemností vydaných v agendě InfZ.

IV. Závěr

[61] Na základě výše uvedeného Úřad dospěl k závěru, že odvolání je důvodné. Napadené rozhodnutí bylo vydáno v rozporu s právními předpisy, v důsledku čehož je nezákonné. Podmínky pro poskytnutí informace podle § 8c odst. 1 písm. a) bod 3 jsou naplněny a postup žadatele není zneužitím práva na informace. Úřad současně neshledal žádný jiný důvod pro odmítnutí žádosti.

[62] Výrokem I. proto napadené rozhodnutí podle § 90 odst. 1 písm. a) správního řádu ve spojení s § 16 odst. 5 InfZ zrušil a řízení zastavil.

[63] Výrokem II. povinnému subjektu podle § 16 odst. 5 InfZ přikázal požadované informace poskytnout, a to ve stanovené lhůtě.

[64] Úřad na tomto místě povinný subjekt upozorňuje na dikci poslední věty § 8c odst. 2 InfZ, dle které se při poskytování informací tohoto typu nepostupuje dle § 5 odst. 3 InfZ, tj. poskytnuté informace o odměně jednatelky povinného subjektu se nezveřejňují způsobem umožňujícím dálkový přístup.

[65] S ohledem na výše uvedené bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výrocích tohoto rozhodnutí.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat.

Praha 26. května 2026

Mgr. Lenka Kopřivová
vedoucí oddělení rozhodování

Rozdělovník:

1. JUDr. Anna Bartůňková, advokátka, Radlická 3201/14, 150 00 Praha 4, ID DS: u7whztz
2. Technické služby Adršpach, s.r.o., Horní Adršpach 128, 549 52 Adršpach, ID DS: i9v6i4s